

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Svpplementvm IX. Ad pag. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

receptui dato, castra ad Cynosarges (templum Herculis, gymnasium, & lucus erat circumjectus) posuit. Sed Cynosarges & Lyceum, & quicquid sancti amentiq; circa Urbem erat incensum est: dirutaq; non tecta solum sed etiam sepulchra: nec divini humane juris quicquam pra impotenti ira est servatum. Verba Plutarchi de sylvis Academiae & Lycei destructis jam adduximus Supplemento I.

SVPPLEMENTVM IIX.

Ad pag. x.

Dubitavimus pag. 10 de Massilia, utrum ibi sumptu aliquo publico nutriti fuerint literarum doctores. Quae tamen l. 10 de urbe isthac differit Strabo, exuerunt jam post attentam lectionem illam dubitationem. Cum enim Strabo laudasset Massiliam, quod fuerit Gallis vicinis παιδαγωγείοις, quodq; nobilissimi etiam Romanorum studio discendi praetulerint Massiliensem peregrinationem Atheniensi, adjicit: Gallos in pace jam viventes Massiliensium exemplo otium illi vitae instituto impendere non singulatim duntaxat sed etiam publice: σοφιστὰς γὰρ ἑποδέχονται τὰς ἰδίαι τὰς δὲ αἰ πόλεις κοινῆ μαθήματα καὶ ἰατροὺς. Si urbes autem Galliae Massiliensium imitatione Sophistas hoc est eloquentiae Professores sumptu publico conduxerunt, indubie factum idem fuit ab ipsa Massiliensium civitate.

SVPPLEMENTVM IX.

Ad pag. xi.

Ptolemæi Reges tantum non omnes optimè sunt de eruditionis propagatione meriti. Eorum septimus tamen, Evergetes secundus dictus, maleficio potius profuit quam benignitate. De illo Athenæus l. 4. cap. ult. in Diapnosophisticis ita refert. *Renovatae sunt omnes disciplinae sub septimo Aegypti rege, quem alii, praecipue Alexandrini, καλεγοῦν γέντω*

ἄλλω appellarunt. Hic enim multis Alexandrinis jugularis, nec paucis qui cum fratre ejus adoleverant in exilium actis, urbes ac insulas replevit Grammaticis, Philosophis, Geometris, Musicis, Pictoribus, Puerorum magistris, Medicis, & aliis multis artificibus; qui ob inopiam ea docentes quae sciebant, omni humanitate praeclares viros expoliverunt. Ceterum de Bibliothecâ Alexandrinâ multa à nobis sunt dicta, etiam illâ Epistolâ quam de Bibliotheca Augusta edidimus ad Boineburgium. De cujus magni viri insperato & Germaniæ rebus infasto atque interpestivo obitu, adveniens hoc ipso momento fama animum hæudleviter percellit & in luctum conjicit: idque non tam quod ego amiserim amicum summum, quàm quod laborans Germaniæ respublica orbata sit prudentiâ & rerum agendarum dexteritate maximo senatore. Quem animi dolorem non potui hîc dissimulare.

Memorat vero illam Bibliothecam & Vitruvius l. 7. c. 7. simulque instituta à Ptolomæo certamina eruditorum: Quoniam lepidam ille historiam narrat unius eorum ludorum, videtur ista etiam hoc loco repetenda. Reges, ait, Attalici magnis Philologiae dulcedinibus inducti, cum egregiam bibliothecam Pergami ad communem delectationem instituisent, tunc idem Ptolomæus infinito zelo cupiditatisq; incitatus studio, non minoribus industriis ad eundem modum contenderat Alexandria comparare. Cum autem summa diligentia perfecisset, non putavit id satis esse, nisi propagationibus in seminando curaret augendam. Itaque Musis & Apollini ludos dedicavit, & quemadmodum athletarum sic communium scriptorum victoribus præmia & honores constituit. His ita institutis, cum ludi adessent, iudices literati qui ea probarent erant legendi. Rex cum jam ex civitate sex lectos habuisset, nec tam cito septimum idoneum inveniret, retulit ad eos qui supra Bibliothecam fuerant,

fuerant, & quasi vis si quem novissent ad id expeditum. Tunc ei dixerunt, esse quendam Aristophanem, qui summo studio summaque diligentia quotidie omnes libros ex ordine perlegeret. Itaque in conventu ludorum cum secreta sedes essent iudicibus distributa, cum ceteris Aristophanes citatus quemadmodum fuerat ei locus designatus sedis. Primo Poëtarum ordine ad certationem inducto, cum recitarentur scripta, populus cunctus significando monebat iudices, quod probarent. Itaque cum ab singulis sententia sunt rogata, sex una dixerunt, & quem maxime animadverterunt multitudini placuisse et primum primum, insequenti secundum tribuerunt. Aristophanes vero cum ab eo sententia rogaretur, eum primum pronunciarum iussit qui minime populo placuisset. Cum autem Rex & universi vehementer indignarentur, surrexit, & rogando impetravit ut se paterentur dicere. Itaque silentio facto docuit, unum ex his eum esse poetam, ceteros aliena recitavisse: oportere autem iudicantes non furta sed scripta probare. Admirante populo, & Rege dubitante, fretus memoria de certis (forte exercitiis) armariis infinita volumina eduxit, & ea cum recitari conferendo coegit ipsos furatos de se confiteri. Itaque Rex iussit cum his agi furis condemnatosque cum ignominia dimisit, Aristophanem vero amplissimis muneribus ornavit, & supra Bibliothecam constituit. Hæc omnia Vitruvius.

De Museo præter illa Straboni dicta, ex Athenæo, Philostrato, Spartiano, Dione & aliis possent quidem nonnulla adjici, sed institutum haud patitur.

SUPPLEMENTVM X.

Ad pag. xiv. & xv.

Quæ pag. 14 notavimus, de tolerato ab Atheniensibus sententiarum Philosophicarum à sacris suis receptis dissidio, non ita accipienda sunt, quasi ἀπλῶς eo ipso malè consuluerint reipublicæ suæ. Enimverò est quidem haud

Ff

paucis